

İSTANBUL - KÜÇÜKÇEKMECE
GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ

KÜÇÜK YAZARLAR

Şehit Münür Alkan Ortaokulu

İMTİYAZ SAHİBİ:
OKUL MÜDÜRÜ SEMRA KARADAĞ

SORUMLU MÜDÜR YARDIMCISI:
ŞİRİN ŞAHİN

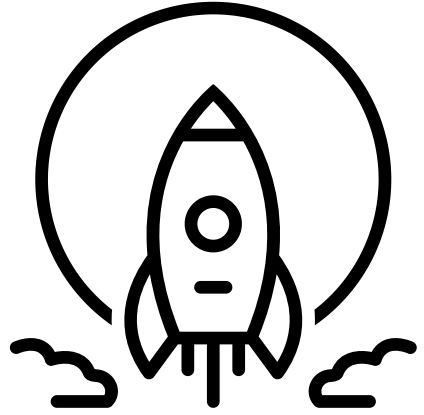
EDİTÖR VE DİZGİ:
ŞEBNEM ERGÜN

KOMİSYON:
ŞEBNEM ERGÜN
SEMA BAŞER

İÇİNDEKİLER:

AYA YOLCULUK	4
MÜREKKEP LEKESİ	6
ÖLÜMLE YAŞAM ARASINDA	10
NORVEÇ YOLCULUĞU.....	12
6 ŞUBAT ANNEMİ BENDEN ALDI.....	15
ASYA İLE YAĞMUR'UN BİRBİRİNE KİNİ.....	17
PİŞMANLIK	19
BALRAENN	21
NE EKERSEN ONU BİÇERSİN	26
PERİ AİLESİ.....	27
UÇAN TAVUK	29
BÜYÜCÜ KARILAR.....	30
YALANCI MEGALODON.....	31
UZAYDAN MEKTUP.....	32
YARALI GÜVERCİN.....	33
BİR PERİ MASALI.....	34
MERHAMET.....	35
HAYATINI YAŞAYAMAYAN KÖPEK.....	36
BERMUDA ŞEYTAN ÜÇGENİ.....	37
MAFYA BABASININ GEÇMİŞİ.....	39
KÜÇÜK ZAMAN YOLCUSU.....	40
AKLIMDAKİ SES.....	43
UÇURUM.....	44

OLAY YAZILARI

Aya Yolculuk

Bir çocuk varmış. Bu çocuğun adı Alper’miş. Alper büyüyünce astronot olup Ay’a gitmek istiyormuş.

Annesi hep onu desteklermiş. Alper babasını hiç tanımamış ve görmemiş. Çünkü babası Ay’ın karanlık tarafına giderken yaşamını yitirmiş. Alper bu yüzden astronot olup Ay’ı araştırmak istiyormuş. Annesi kanser nedeniyle hayatını kaybetmiş. Halası olan Fatma’da kalmış. Fatma onu

kendi çocuklarından hiç ayırmaz, onu kendi çocuğu gibi severmiş. Alper büyümüş ve iyi bir üniversite

kazanmış. Okulu bitince astronot eğitimleri almış. Artık her şey hazırmış. Halası sigara bağımlısı olduğu için kansere yakalanmış. Tam hayatını kaybedecekken son sözü bu olmuş:

“Sana bir şey söylemem gerekiyor”

Alper:

“Ne oldu hala anlatır mısın?”

Hala:

“Baban aslında ölmedi, Ay’ın karanlık tarafında mahsur kaldı. Onu kurtara bilersen ne olur kurtar.”

Alper:

“Tamam, hala ama bana keşke daha önce anlatsaydın .” demiş ve oradan uzaklaşmış.

O anda hala son nefesini vererek hayatını kaybetmiş. Alper halasının ölümüne çok üzümlerek uzay istasyonuna varıp rokete binmiş. Geri sayım yapılmış ve roket kalkmış. Yolculuk çok normal geçiyormuş derken bir anda sarsılmaya başlamış. Ay'ın karanlık tarafına varmışlar. Her yer zifiri karanlık ve çok soğukmuş. Bir tane uzaylıyla karşılaşmış.

Uzaylı:

“Merhaba, ben dostum peki ya siz kimsiniz?”

Bunu gören Alper çok korkup kaçmaya çalışmış ama sanki onlar kaçmaya çalışırken yol daha da uzuyor gibiymiş. İlerde bir uzay gemisi belirmiş. Bu uzaylıların gemisiymiş. İstila yapan uzaylılar, tam Alper vurulacakken Alper önüne geçip vurulmuş. Kaçarken bir kapsül görmüş bu yaralı olan babasıymış. Hemen rokete taşıyıp onu kurtarmış. Dünyaya sağlam bir iniş yapmışlar. Bütün araştırmaları yaptıkları için bütün Türkiye onlarla gurur duymuş.

SON

BÜŞRA KAYA

5/G

Mürekkep Lekesi

Felix, birgün gramafona bir plak takmış bir yandan da bir roman yazıyordu. Bu roman belki de hiç okunmayacaktı ama olsun yazmayı severdi Felix. Bu gece olduğundan garip bir geceydi. Felix ürkmüştü. Yerinden yavaşça kalkıp kendisini iliklerine kadar donduran rüzgarın içeri gelmesini önlemek için pencereyi kapattı ve yerine tekrar oturdu. Birkaç saat sonra Felix uyuya kalmıştı.

Ensesinde soğuk bir nefes hissedip yerinden sıçradı. Pencereyi kapatmamış olabileceğini düşünüp pencereyi kontrol etti ama pencere kapalıydı. Arkasına baktığında ise yerde simsiyah bir yılan vardı. Felix korkudan sıçradı, yılan pencereye doğru yönelip sanki Felix'e pencereyi aç der gibi başını oynattı, Felix ne dediğini anlar gibi olmuştu ve pencereyi açıp yılanın çıkmasına izin verdi. Felix pencereyi kapattıktan sonra kendisini biraz toparlayamamıştı ve yere çökmüştü, korkudan nefes nefese kalmış, belki de hayatındaki en korkunç anı yaşıyordu ve sanırım mutluydu, ama Felix'te bunun nedenini bilmiyordu. Felix geçenlerde yine gece bir hikaye yazarken yine buna benzer olaylar yaşadığını fark etti. Aslında sık sık böyle olaylar başına geliyordu ama hiç birebir görmemişti onu, Genelde ya sesini duyardı yada gölgesini görürdü ve karar alıp günlük tutmaya başlaması gerektiğini düşündü. Böylece bir gün bu yılan kendisine zarar verirse insanlar bu yılanın farkına varacaktı. Aslında belki de kimsenin Felix'in ölümünden bir haberi olmayacaktı. Çok yalnız bir adamdı çünkü Felix, hiçbir yakını yoktu hepsi gizemli bir şekilde ölmüştü. Felix kendini toparlayabilmişti sonunda, kalkıp boş bir defter aldı ve şimdiye kadarki tüm benzer olayları yazmaya başlamıştı.

Bir anda masadaki büyük cam mürekkep şişesinin sallandığını hissetti ardından masanın da sallandığını hissetti. Masayı sımsıkı tutmaya başladığını fark etti sonra ise dışarı çıkması gerektiğini düşünüp, kucağına tek yaşama nedeni olan şimdiye kadar yazdığı birkaç romanı, kalemını ve o büyük cam mürekkep şişesini aldı çünkü ev yıkılsaydı enkazda bırakamazdı onları, yenisini de alamazdı.

Dışarı çıkınca insanlar ona dik dik bakmaya başladı bu durum Felix'i ürkütmüştü hatta biri ona " İyi misin?" diye bile sormuştu. Felix anlam veremiyordu sonrasında bir ürperti hissetti hemen ardından yine o yılanı gördü. Yılan dümdüz ilerliyordu ama kimse yılanı görmüyordu. Felix yılanı takip etmeye karar verdi, sonunda yılan durdu ilk arkasına baktı ve Felix'i görüp ona hemen önündeki çıkmaz sokağa girmesi için işaret etti. Felix oraya gitmemesi gerektiğini biliyordu ama kendisini kontrol edemiyordu ayakları kendiliğinden hareket ediyordu. Felix çıkmaz sokağa girdikten sonra yılanın insana dönüştüğünü gördü,

Felix'in adeta dili tutulmuştu ne konuşabiliyordu ne de hareket edebiliyordu. O sakince konuşmaya başladı "Korkma sana bir şey yapmayacağım seninle arkadaş olmak istiyorum. Adım James, bundan sonra her gün yanına geleceğim" Felix, o anda sadece kafasını sallamakla yetinebildi. Bir sonraki gün James yine gelmişti, ondan sonraki gün de, sonraki gün de gelmişti ve böylece çoktan üç ay olmuştu bile.

Felix bi rgün yine uykusundan uyanmıştı ve yatağının üzerinde James'i yılan formunda görünce baya ürkümüştü. James, endişeli bir şekilde konuşmaya başladı "Amacım seni korkutmak değildi, üzgünüm"

Felix, James'in cidden üzüldüğünü fark etmişti ve onu teselli etmek için "Cidden sorun değil sadece ben uyandığımda yanımda birilerinin olmasına alışkın değilim. " dedi. Yedi gün sonra, Felix ne olur ne olmaz diye hala günlük tutmaya devam ediyordu,

Felix tam günlüğü yazmayı yavaşça bitirirken arkasında James belirir. Felix, aceleyle günlüğü kapatır. James konuşmaya başlar "Yine ne yazıyorsun?" Felix anında cevap verir "Önemli değil yine o saçma hikayelerden." James'de anında cevap verdi. "Saçma mı?

Yazmayı seviyorsun sanıyordum ayrıca yazılarını okumayı seviyordum." Felix şaşkın bir biçimde konuşur.

"Yazılarımı okumayı seviyor musun? Kitap yada hikaye okumayı sevmediğini düşünürdüm." ve James "Yanılıyorsun, senin kadar sevmesemde bende bazen kitap okurum." dedi. Böyle böyle aradan dokuz hafta geçmişti bile ama James, on üç gündür ne Felix'e uğramıştı ne de Felix'in evinin önünden geçmişti

Felix neden gelmediğini merak etmeye başlamıştı tam o sırada James, pencereden içeri atlamıştı ve "BENİ TAKİP ET HEMEN!!!!!" diyerek Felix'in kolundan tutup koşmaya başladı. Herşey o kadar aniydi ki Felix ne olduğunu bile soramamıştı. Biraz koştuktan sonra üzerini mavi gece ışığının kapladığı sanki bir peri masalından fırlamış gibi olan büyüleyici bir gölün yanında dururlar. Felix sonunda neler olduğunu sorabilmişti ama bir cevap alamamıştı çünkü James'e baktığında insana benzeyen ama boynuzları olan, uçabilen ve değişik yüzlü bir varlığı atlatmaya çalışıyordu. James, Felix'in kolunu tutar ve bir kayanın arkasına geçerler, varlık yavaşça oradan uzaklaşır. Felix kısa süre içerisinde neler olduğunu sorar ve James ise korkmuş bir biçimde "Onlar... PEŞİMDELER!!!!" Felix, James'e durumun kendisi ile ilgili olup olmadığını sorar, James kafasını iki yana sallar.

Felix o anki korkuyla kendini tutamaz ve "BENİ NE DİYE BU İŞE BULAŞTIRDIN O ZAMAN" diye bağırır ama onda bir tuhafılık vardı o James değildi sanki, o Felix'e kafasını çevirip yüzünde şeytani bir gülümseme ile "Ahh Felix ne kadar bencilsin arkadaşına yardım etmeyecek misin? HAHHAHAH" der ve Felix'e saldırmaya çalışır ama sanki bir hologrammış gibi Felix'in içinden geçer. Felix efes nefese kalmıştı, James bir anda ortadan kaybolmuştu ve yine bir anda Felix kendisini birşeyin aşağı çektiğini hisseder. Felix yerin içine doğru düştüğünü hisseder ama onu çeken kimse yoktur. Felix, bayılır ve tekrar uyandığında ise çelikten bir kapısı olan, pencerelerinde demir parmaklıklar olan bir odada, üzerinde kolları iki yana bağlanmış beyaz uzun bir kıyafettedir. Ardından James, Felix'e son defa uğrayıp bir çift cümle söyledikten sonra Felix ile sosuza dek vedalaşırlar. James'in Felix'e söylediği son sözler şunlardı "Biliyor muydun? Yaşadıkların gerçek değildi aslında ben gerçek değilim, sen sadece yalnızlıktan delirmiştin..." Felix'in kaleminden: Bu sözleri duyunca kendime acımaya başlamıştım ve içimdeki hala küçük, arkadaş canlısı ve hayata tutunmaya çalışan o Felix'e bir söz verdim onun hayalini gerçekleştirecektim eğer buradan hala sağlıklı bir şekilde çıkabilirsem yüz tane arkadaş edinecektim...

MİRAY YAMANER

6/C

Ölümle Yaşam Arasında

Eftalya yine bacak ağrısıyla eve gelmişti. Son zamanlarda bacak ağrıları artmış, aynı zamanda kilo da kaybetmeye başlamıştı. Annesiyle doktora gidiyordu ancak doktorlar ilaç vererek geçiştiriyordu. O gün günlerden cumaydı. Eftalya okuldan gelmiş, yatağında uzanıyordu. Bacak ağrısıyla kıvranıyordu. Artık bacak ağrısı katlanılmaz bir hale gelmişti. Annesi çağırdı. Annesi kızının bacağına masaj yapmaya başladı ama geçmiyordu sonra ambulansı çağırdılar. Eftalya'nın bacağı o kadar çok ağrıyordu ki öleceğini hissetmeye başladı. Ambulans geldiğinde apar topar ambulansa binip hastaneye gittiler.

1 ay sonra...

Eftalya neredeyse bir haftadır hastanedeydi. Daha teşhis bile konulamamıştı. Ancak o gün konulmuştu. Eftalya kanserdi. Annesi doktorlar konuşurken duymuştu. Annesi konuşmaya başladı. “Tıp çok gelişti kızım. Kemoterapi göreceksin.” Eftalya sadece ağlıyordu. Kanser ne olduğunu biliyordu. Ölümün soğukluğunu iliklerine kadar hissetmişti.

1 hafta sonra...

Eftalya ilk günler sadece ağlıyordu. Ancak sonradan psikologlar ve ilaçlar sayesinde biraz da olsa toparlayabilmişti. Onca kargaşanın içinde onu mutlu eden iki şey vardı 2 şey şunlardı:Kitaplar ve Sevim doktor. Sevim doktor onunla arkadaş gibi konuşurdu. Sevim doktor içeri girdi ve konuşmaya başladı. “Naber Eftalya?” “İyiyim siz?” “İyi bu arada isminin anlamı ne merak ettim.” “Deniz kızı.” “Ben çiçek diye duymuştum.” “Ben kanserden önce soranlara çiçek diyordum fakat kanser olunca kanser beni deniz kızı yapıp okyanusun derinlerine çekti.” Sevim doktor şok olmuştu. Fazlasıyla iyi bir cevaptı. Ardından diğer doktor içeri girdi. Eftalya bu doktoru hiç sevmezdi. Doktor direkt konuya girip bir test yapıldığını ve teste göre 3 gün ömrü kaldığını söyledi. Eftalya bu defa sessizce değil bağıra bağıra ağladı

2 gün sonra...

Eftalya yarın ölecekti. O sırada içeri Sevim doktor girdi. Testin yanlış tespit yaptığını aslında kanserin tespit edilmediğini söyledi. DeFTERle 5 yıl boyunca hastaneye kontrollere gidilecekti 5 yılın sonunda eğer kanser kendini yenilemez ise kanseri yenebileceğini söyledi Eftalya havalara uçmuştu e kendini yenilemez ise kanseri yenebileceğini söyledi Eftalya havalara uçmuştu çok mutluydu. 5 yıl sonra...

Eftalya bugün dön kontrollerini yaptırmıştı. Ve tahlilleri temiz çıkmıştı. Eftalya ümitli olmuştur. Her zaman moralli olmuştur. Aynı çiçekler gibi çünkü çiçekler de ümitli varlıklardır. Aynı bataklıkta içinde açan bir mavi unutmabeni çiçeği gibi her ne kadar zayıf ve çelimsiz olursa olsun hayata tutunabilir. En etkili tedavi ümidini kaybetmemektir. Mavi unutmabeni çiçeği gibi.

~SON~

ZEYNEP ZENGİN - 6/C

Norveç Yolculuğu

Başım çok ağrıyor. Bir saniye biz neredeyiz? İnanamıyorum burası bir orman. Peki uçak nerede? Ah çok üzgünüm. Size kendimi tanıtmadım. Ben Kayra 22 yaşındayım. Eminim şuanda neler olduğunu merak ediyorsunuzdur. Benim iki yakın arkadaşım var. Birinin ismi Arden diğèrinin ismi ise Deniz. Arden benimle aynı yaşta. Deniz ise bizden bir yaş büyük. Üçümüzde çocukluk arkadaşız ve bizim ortak bir hayalimiz vardı. O da Norveç'e gitmekti. Norveç'i çok seviyorduk. Zaten başımıza ne geldiyse bu Norveç aşkından geldi. Ailem ile oturmuş televizyondan haberleri seyrediyorduk. "34 yaşındaki Emir Yıldırım'ın yaptığı dolandırıcılığın ardı arkası kesilmiyor." "Her zamanki haberlerden işte." Diye düşünerek sosyal medyada takılmaya başladım.

Bir süre sonra Norveç'e giden bir uçak bileti reklamı dikkatimi çekti. Biletlerin fiyatı ciddiye çok ucuzdu. Acayip heyecanlanmıştım. Bu uçak ile Norveç'e gidebilirdik. Hemen Arden ve Deniz'e bu reklamdan bahsettim. Onlarda aynı benim gibi heyecanlandı. Üçümüzde bu biletlerden almaya karar verdik. Ailemizde bizi bu konuda destekleyip, onaylamıştı. Uçak yarın sabah saat 10.00'da kalkacaktı. Bu yüzden hemen bavulumu hazırlayıp uyudum.

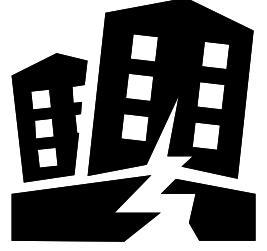
Ertesi gün sabah saat 07.00'de uyanıp, hemen evden çıktım. Arabama binip ilk önce Deniz'i ardından ise Arden'i evden alıp hava alanına gittik. Uçağın kalkmasına çok az kalmıştı bu yüzden hemen uçağa bindik. Ben, Deniz ile oturdum. Arden ise bir kızla yan yana oturuyordu. 10-15 dakika sonra uçak havalanmaya başladı. Tuvalet'e gitmek için ayağa kalktığımda pilotlardan biri yanımdan geçti. Bu adamı sanki gözüm ısıyor gibiydi ama çıkaramadım. Boş verip tuvalet'e girdim. Yolcu koltuğuma geri döndüğümde herkesin uyuyakaldığını gördüm. Çok tuhaf gelmişti. Yani nasıl herkes aynı anda uyuyakalabilmişti? Havada çok tuhaf bir koku vardı.

Yerime geçtim ve uykum gelmeye başladı. Gözüm kapanıyordu, buna engel olamıyordum. Kısa Birzaman sonra bende diğerleri gibi uyuyakaldım...

Uyandığımda bir ormandaydık. Başım çok ağrıyordu. Deniz ve Arden yerde baygın bir şekilde yatıyordu. Peki ya bize ne olmuştu? Uçak neredeydi? Yoksa kaza mı yapmıştık? Aklımda binlerce soru varken hemen Arden ve Deniz'i uyandırdım. Bir süre sonra kendilerine gelmişlerdi. Hepimiz şoktaydık. Birlikte ne olduğunu anlamaya çalışıyorduk ki biranda aklıma bir şey geldi. Uçakta tuvalete giderken yanımdan geçen pilot, dün haberlere çıkan dolandırıcı Emir Yıldırım'dı. Bunu Arden ve Deniz'e söyleyince şok oldular. Yani büyük bir ihtimal dolandırılmıştık ama nasıl dolandırıldık işte onu bilemiyorum. Ceplerimizi kontrol ettiğimizde telefonlarımızı da, cüzdanımızı da bulamadık. Anlaşılan onlar da çalmışlardı. Ayağa kalkıp ormandan çıkış yolu aramaya başladık. Neyse ki uzun sürmedi. Çabucak bir tren istasyonuna vardık. Trene binemezdik çünkü yanımızda para yoktu. Etrafımızdaki insanların konuşmasından anlamıştık ki hala Türkiye'deydik. Arden, yanımızdan geçen bir kadına yardım istemek için seslendi. "Bayan! Acaba bir saniyenizi alabilir miyim?" Fakat kadın cevap vermek yerine göz devirip gitti. Birkaç kişiye daha seslendik fakat sonuç aynıydı. Duvara yaslanıp umutsuzca beklemeye başladığımız sırada bizim yaşlarımızda bir adam ve kadın yanımıza geldi. "Merhaba ben Mir bu da kız kardeşim İkra. Deminden beri sizi izliyoruz da acaba bir sorun mu var? Bineceğiniz treni falan mı kaçırdınız?" İlk önce kendimizi tanıttık ardından ise durumumuzu anlattık. Bizi karakola götürmeyi teklif ettiler. Böylece polisler olan biteni anlatıp Emir Yıldırım'ı tutuklata bilirdik. Mir ve İkra bize karakola kadar eşlik etti. Onlara çok teşekkür ettik. Hemen polisler olan biteni anlattık. Polisler, olayın Emir Yıldırım ile alakalı olduğunu öğrenince yakından ilgilendiler. Çünkü uzun zamandır yakalamaya çalıştıkları bir suçluydu kendisi. Bindığımız uçağı tek tek tarif ettik ve tabi bu uçağında diğer uçaklar gibi gittiği yerler kaydedilmişti.

Hemen uçağın son gittiği yere bir baskın yapıldı. Emir Yıldırım, bavulları uçaktan indirirken suçüstü yakalanmıştı. Eşyalar sahiplerine geri verildi ve olayın aslı anlaşıldı. Emir Yıldırım, en yakın arkadaşı İsmet Kaya ile bu planı yapmıştı. İlk önce bu uçağın pilotunu kalkıştan yarım saat önce öldürmüş ve cesedi bir bavula yerleştirip bavulların, uçakta bulunduğu yere saklamış. Ardından tüm yolcular uçağa binip uçak kalkış yaptığında uçakta, uyku getiren uyanınca ise sarhoşluk veren bir kokuyu yolcuların bulunduğu tarafa sıkmış. (Diğer pilot da İsmet Kaya.) Emir Yıldırım, ben Tuvalet gittiğim esnada benim yanımdan geçip İsmet Kaya'nın yanına gitmiş ve kokudan etkilenmemek için maske takmış. Yolcuların bulunduğu kabine sıkıldığı kokuda kendi eseriymiş. Bir süre sonra kocaman bir araziye uçağı indirmiş. Tek tek tüm yolcuları uyandırdıktan sonra eşyalarını (Telefon, cüzdan vb.) çalıp yolcuları, uçaktan indirmiş. Yolcular da kokunun etkisiyle sarhoş oldukları için rastgele yerlere gitmeye başlamışlar. Yolcuların büyük bir çoğunluğu yorgunluktan gittikleri yerde bayılmışlar. Bizde üçümüz ormana gitmişiz ve bayılmışız. Emir Yıldırım ve İsmet Kaya, Yolcuların bütün değerli eşyalarını çalmaya kalkışmışlar ama başarısız oldular. Zaten bunları da yakalanınca korkudan kendileri itiraf ettiler. Diğer yolcularda bulundu ve sağ salim geri döndüler. Şu anda Arden, Deniz ve ben Norveç'teyiz. (Başka bir uçakla geldik.) İkra ve Mir ile ise çok yakın arkadaş olduk. Sürekli olarak mesajlaşıp, görüşüyoruz. Norveç yolculuğumuz pekiyi başlamasa da güzel bir şekilde sona erdi.

CEMRE ARİS - 7/G

6 Şubat Annemi Benden Aldı

Herkese merhaba, ben Nermin 11 yaşındayım. Geçen yıl başımıza gelen büyük depremde bende Kahramanmaraş'taydım. Şimdi size o gece olanları anlatacağım. 5 Şubat akşamıydı, ailemle oturup sohbet ediyorduk. Benim uyku saatim geldi ve annem kitap okumamı söyleyip, yatmamı rica etti. Bende dediği gibi yaptım. Kitabımı okudum, dişimi fırçaladım ve uyumaya çalıştım. Annem yanıma gelip üstümü örttü ve beni öpüp gitti. Daha uykuya geçmemiştim, saat 22-23 sularıydı. Ve uyuya kalmışım, kedim miyavlamaya başladığı sırada uyandım. Bi anda ev sallanmaya başladı, herşey devriliyor ve kırılıyordu. O kadar korkmuştum ki annemin yanına gidemiyordum. Kapımın önüne dolabım devrilmişti. Ve sonra kafama birşeyin düşmesi ile bayılmışım. Gözlerimi açtığımda canım o kadar yanıyordu ki hiçbir yerimi hareket ettiremiyordum. Telefonumu aradım ama üstüme beton düştüğü için bir süre hareket ettiremedim. Bir yerden gün ışığı gördüğüm için bağırmaya başladım. Biri sesimi duyar diye... Sonra bir süre geçti. Sanırım Afad ekipleri geldi; ben bağırmaya devam ettim. Artık sesim kısılmak üzereydi. Sesimi duyacak oldular ki birileri yardıma geldi. O noktadan onlara bakıp konuştum. Beni kurtaracaklarını ama biraz uzun süreceğini söylediler. Sonra yardım ederek beni kurtardılar. Ama canım hala yanıyordu.

Bileğime yada herhangi bir yerime birşey olmuştur diye Ambulans geldi,bir süre hastahanede kaldım.Ancak hala annemi ve babamı göremedim.Onları çok özlemiştim ve onları görenezsem düşüncesi vücudumu sarmıştı.Acıma acı geliyordu sanki .Yanıma hemşire geldiğinde hemen ailemşn durumunu sordum.Babanın durumunun iyi olduğunu ve birkaç tedavi ile düzelebileceğini söyledi.Annemin durumunu sorduğumda tedirginbir şekilde yüzüme baktı.Ve söylek istemiyor gibi duruyordu ne oldu diye sordum gergin bir şekilde.Aşırı tedirgin olmuştum,stresbaşlamıştı.Hemşire annemin durumunun kötü olduğunu söylediğinde başımdan kaynar sular dökülmüştü sanki.Ne demek kritik?Diye sordum.Hemşire yüzüme aşırı üzgün bir şekilde baktı ve işlerini halledip gitti.Ağlamaya başladım ve sanırım ağlayarak uyuya kalmışım.Uyandığımda babam yanımda ağladığı sırada ne oldu baba?Diye sordum tedirgince.Sessiz bir şekilde anneni kaybettik kızım dedicve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım.Bir süre hastahanede ağladık.Babam amcamın bizi alıp İstanbul'a götüreceğini söylediği sırada canım o kadar yanıyordu ki,annemi kaybetmek beni acı içinde bıraktı.Buyüzden lütfen annelerinizin kıymetini bilip öyle yaşayın.Çünkü deprem sizide annenizden alabilir.

ŞEHİDE ZÜLEYHA GÜRKAN 8E

Asya ile Yağmurun Birbirine Kini

1.BÖLÜM

Birgün asya adında çok masum neşeli bir kız varmış.Bunun birde kuzeni varmış adında Yağmurmuş.Yağmur egoist kendini havalı sanan bir kızdı ama Asya şirin tatlı minnoş bir kızdı ama yağmur gıcıklık edip asyayı sinir ediyordur.Buna dayanamayan asya bir daha yağmurla konuşmamış asya neşeli olmasına rağmen arkadaşları yokmuş okula geldiğinden beri yakın çevresi olmuş.Arkadaşların ismi de leyla ile buseymiş okulda bir gün konuşurken kaynaşmaya başlamışlar.Buse leyla asya ile konuşurken şöyle demiş: birgün buluşalım da ödevlerimizi yaparız ne dersiniz asya annesiyle konuşmuş ve annesi izin vermiş annesi:kızım leyla ile buse bize gelsin ben bugün müsaitim demiş asya:tamam anne teşekkür ederim şimdi arkadaşlarımı arayayım demiş.asya arkadaşlarını aradıktan sonra buse ile leyla gelmiş bunu gören yağmur sinirlenmiş ve kıskanmış asya arkadaşlarını eve geçirmiş birbiri ile ödevlerini yapmışlar asyanın annesi buse ile leylaya kurabiye ile içecek getirmişLeyla:teşekkür ederim canan abla.Canan:bir şey değil siz yeterki hep birlikte olun demiş.asya ve arkadaşları yemeklerini yedikten sonra asya ablasından kutu oyunlarını istemiş.Hazal:hemen getiriyorum demiş.Hazal kutu oyunlarını vermiş ve gitmiş saat biraz geç olduğu için buse ile leyla gitmiş yağmur evde sıkıldığı için kendine bir şans tanımış ve asyanın yanına gitmiş asya yağmurla konuşmak istememiş yağmurun sözünü kesmiş ve lafa girmiş.Asyà:beni zorluyorsun seninle ir daha konuşmayacağım bir daha benle muhattap olma demiş.

2.BÖLÜM

O gündü o gün asyanın doğum günüydü asya yatağından kalktı onun için çok mutlu bir gündü Canan ile kerem hazırlıklara başlamıştı asya ve herkez hazırlanmıştı asya yağmurun gelmesini istemiyordu ama annesi canan asyaya:olsun kızım ayıp olmasın diye çağırmıştı ama yağmur arkadaşlarınınıda çağırmıştır asya pastayı üfledikten sonra yağmur arkadaşları ile fısıltı şeklinde şuna bak çirkinler demişti.Bunu duyan buse sinirlenip yağmurun saçını çekip

bağırması asya sinirlener YETER! Demişherkez susa kalmış asyanın annesi canan:çocuklar lütfen kavga etmeyin buraya kavga etmeye gelmediniz yağmur burası benlik değil demiş ve gitmiş leyla ve busede gitmiş buna sinirlenen asya ağlamış babasıda ona sarılarak bir şey olmaz demiş

3.BÖLÜM

Bundan sonra asya yağmura daha da kin beslemiş artık onun kıskançlığına dayanamayıp buna bir son vermek istemiş asya beklemiş beklemiş ve yağmurun doğum gününün gelmesini beklemiş yağmurun doğum gününü beklerken kini her geçen gün artmış.Ve o gün gelmiş...Asya yağmurun yüzünden kayıp ettiği arkadaşlarını o gün geri kazanmış ve yapacaklarını leyla ile buseye anlatmış leyla ile buse bu olayı kabul etmiş ve akşam olmuş düşündükleri planı bu akşam yapacaklardı ve yağmurun pastası üflendi sonra ise planlarını

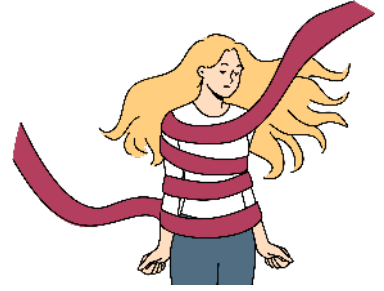
uygulamışlar ve kavga etmişler ama gereksiz yere aynı yağmurun yaptığı gibi bu olaydan sonra leyla asya buse düşünmüşler taşınmışlar bu olaya çok üzülmüşler çünkü yağmur çok ama çok ağlamış sonra özür dilemişler ve yağmurda yaptıkları için özür dilemiş sonra Asya bir daha yağmurla konuşmamış...

ASYA KARAKOYUN

AZRA SÖNMEZ

MAYANUR GÜZELDERE

6/G

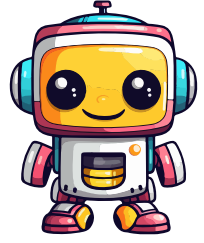

Pişmanlık

Alara ve Aelya isimli iki arkadaş varmış. Bu arkadaşlar buluştuklarında hep aynı ve yakın yerlere gidiyorlarmış. Bu yüzden bu sefer ise uzak ve farklı bir yere gitmek istiyorlarmış. Ailelerine sormuşlar fakat aileleri onların güvenliği için izin vermemişler ama Alara ve Aelya çok gitmek istedikleri için gizlice gitmişler. Çok eğlenmişler tam eve dönecekleri zaman arkalarında telefonla konuşan garip bir adamın telefonla konuşarak onları işaret ettiğini fark etmişler. Adam, telefon konuşmasını bitirmiş ve kızlara doğru koşmaya başlamış. Kızlar da endişe ile sokağa doğru kaçmaya başlamışlar. Adamda onlarla birlikte sokağa koşmuş. Meğerse kızların koştuğu sokak çıkmaz sokakmış. Garip görünümlü adam arkadaşlarıyla birlikte kızları zorla arabaya bindirip kaçırmışlar. Kaırdıktan sonra kızları bir odaya koymuşlar. Adamlar kızların ailelerini öğrenmişler. Kızlarını kısa bir zamanda para karşılığıyla teslim edeceklerini söylemişler. Kızların ailesi kabul etmiş ama kısa bir zamanda yüklü miktarda ki parayı teslim edememişler. Aileleri parayı getiremedikleri için adamlar kızları depoya atmışlar. Kızlar, deponun küçük camından maskeli bir adamı grmuşler. Adamın dikkatini çekmeye çalışmışlar ve adam onları fark etmiş. Adam deponun arka kapısından içeri girmiş ve maskesini çıkarmış.

Kızlar garip görünümlü adamın arkadaşı sanmış. Meğer o adam kızların öğretmeniymiş. Kızları deponun arka kapısından bahçeye çıkarmış. Daha sonra kızları anayola çıkarmış. Kızları orada sakinleştirdikten sonra olayın hepsine şahit olduğunu anlatmış. Kızların öğretmeni hemen polisi aramış. Polise bütün olayı anlatmışlar. Polis tüm olayı defterine kaydetmiş. Polis arabasına bindirip karakola götürmüş. Kızlar ve öğretmenleri biraz karakolda bekledikten sonra kızların ailesi gelmiş. Kızlar, ailelerine ağlayarak koşmuş. Kızların aileleri, öğretmenlerine teşekkür etmiş. Kızlar çok pişman olduklarını söylemişler ve bir daha ailelerinin sözünden çıkmayacaklarına söz vermişler.

ZEYNEP UYSAL
ASEL IRMAK AKSOY
6/G

Balraenn

1.BÖLÜM TANIŞMA

Bir gün sabah uyandığımda telefonuma bir mesaj gelmişti. Bilinmeyen numara olduğu için yazmaya çekindim. Akşam, sabah gelen mesaja aklım takıldı saat çok geç olmadan yazmak istedim ve telefona doğru odama giderken bahçeden tam ne sesi olduğunu anlamadığım bir ses geldi. Ufak ufak korkmaya başlamıştım. Dışarıya çıkma kararı verdim. Dışarıya çıktığımda kimseyi göremedim bu durum beni daha fazla ürpertti. Odama gittim tam elime telefonu aldım mesaj yazacaktım ki yine şöyle bir ses geldi “tık tık” sonra bu sesi yanlış anladığımı düşündüm ve yattım. Sabah erken kalktım ve bilinmeyen numaraya mesaj attım. Mesajlaşma şöyleydi:

-Merhaba! (Bilinmeyen Numara)

-Kimsiniz?

-Bahçeye bak (Bilinmeyen Numara)

Mesajlaşmanın ardından iki üç dakika geçmişti ve sonra tekrar cam tıklatıldı ve dışarıya çıktım. Önümde benim yaşıtım olan kumral saçlı kahverengi gözlü bir çocuk belirdi.

İlk dediği kelime şuydu:

-Selam Fahrettin ben Mert

İsmimi nereden biliyordu? Halbuki ismimi söylememiştim sonra Mert şunları söyledi:

-Bu civarda en bilgisayar bilgisi olan senmişsin bende bilgisayardan anlayan bir insanım. Seninle büyük işler yapacağımıza inanıyorum ve sana iş birliği teklif ediyorum. Birlikte çalışalım.

2. BÖLÜM İŞ BİRLİĞİ

Bu teklifi biraz düşünmek için vakit istedim. Bu teklifi 1 gün düşündüm ve sonunda Mert'e mesaj attım teklifi kabul ettiğimi beyan ettim ve yarın bizim evin arkasındaki parkta buluşma kararı aldık ve saat 14.30'da parka gittim uzun bir arayıştan sonra Baboli'yi buldum. Artık Mert'e Baboli deme kararı almıştım. Bu ismi nereden bulduğumu bilmiyordum aslında içimden gelmişti. Baboli ile banka oturduk ve bir anda benden bir fikir çıktı: -Baboli biz bir yarışmaya katılalım ben şahsen kazanacağımıza inanıyorum.

Baboli de bu karara yüzünden sevinmiş olduğu belliydi ve şöyle dedi:

-Bence de bu gayet güzel bir fikir. Fakat ne yapacağız?

-Bir robot yapabiliriz hatta yazılımı ben donanımı sen yaparsın anlaştık mı?

Baboli bu karara evet anlamında kafa sallamıştı ve hemen tekrar konuşmaya başladı:

-Madem sen bana Baboli diyorsun bende sana Elraenn demeyi düşünüyorum.

Baboli'nin bu kararına çok sevinmiştim benimde bir fikrim vardı robotumuzun ismini Balraenn yaparız.

Baboli şöyle dedi:

-Güzel fikir o zaman her gün 9.00 -12.00, 14.00 -17.00, 19.00

-22.00'da çalışalım.

Ben bu teklifi kabul ettim ve yarışmaya başvurduk ve bir gün sonra kabul olduğunu belirttiler.

3. BÖLÜM BALRAENN

Artık Balraenn'i tasarlamak için önümüzde hiçbir engel kalmadı. Çok özenli bir şekilde çalışmamız gerekiyordu eğer böyle yapmazsak yarışmayı kazanamazdık. Yarışmaya 6 ay kalmıştı deliler gibi çalışıyorduk. Çok nadide parçalar almıştık, kararlıydık. Yarışmayı kazanmak için çok kararlıydık.

4. BÖLÜM KÖTÜ HABER

Ben yazılımı yaparken bir anda telefonum çaldı. Arama şöyleydi:

- Buyrun
- Fahrettin ile mi görüşüyorum? (Bilinmeyen Numara)
- Buyrun benim ne için aramıştınız?
- Hastaneye gelebilme şansınız var mı? (Bilinmeyen Numara)
- Hemen geliyorum

O an birisine bir şey olduğunu anlamıştım. Hemen hastaneye gittim ama o zamanda Baboli'nin kargoya gitmesi gerekiyordu. İkimizde gittik robota bir şey olacağını düşünmemiştik ki hastanede telefonuma şöyle bir bildirim geldi "Balraenn güvenli bölgeden çıkmıştır!" Hemen Baboli'yi aradım ve onun mu aldığını sordum Baboli şöyle dedi:

- Hayır neden ki ?

Ne? Yani Balraenn çalınmış mıydı? Hemen eve doğru koştum ama Balraenn yoktu.

Birkaç gün Balraenn'i aradık. Sonra polisi aradık polis 1 hafta bulmak için aradı ama kötü haber gelmişti bulamadıklarını söylediler. Eve gittik saat çok geç olduğu için uyuduk. Hemen yine Balraenn'i bulmak için aramaya koyulduk hiç görmediğimiz sokağa girdik.

5. BÖLÜM YOKSA?

Yürürken bir şeyin parçasını görmüştük. Mert hemen anladı:

-Kanka bu bizim Balraenn'in parçası nerede görsem tanırım.

-O zaman Balraenn yakınlarda olması lazım.

Balraenn'in parçasını bulduktan sonra umudumuz güçlenmişti.

Aramayı daha da hızlandırdık.

10-15 dakika geçtikten sonra Balraenn'in kumandasından sinyal gelmişti.

6.BÖLÜM BULUŞ OPERASYONU

Sinyalin geldiği taraf bir araba çöplüğüydü, oraya girebilmemiz için güvenliği geçmemiz lazımdı. Güvenlik bizi içeriye sokmadı fakat

sinyalin şiddeti orada daha fazla artıyordu ve içeriden robot sesleri geliyordu. Duvardan atlama fikri geldi tamam dedim ben atlarım o da kafa salladı. İçeri girdiğimde bir sürü hurda araba vardı.

Kumandadaki sinyal çok fazla hızlanmıştı yere bir baktım ki Balraenn.

7.BÖLÜM YARIŞMA

Balraenn'i bulduktan sonra hemen alıp oradan uzaklaştık. Tenha

bir yere oturup Balraenn'e baktık her yeri pastı. Donanım işi

Baboli'de olduğu için biraz zahmetli olacağının farkındaydım

bende tamir olmasına yarım ederim dediğimde tebessüm etti.

Baboli ile birlikte 3 gün aralıksız Balraenn'in üzerinde çalıştık. Ne var ne yok her şeyini onardık ve yarışmaya son 1 gün kalmıştı

8.BÖLÜM KAZANAN BALRAENN

İlçe içerisindeki yarışmaya hazırдық. Aynı zamanda Balraenn ile yarışma saati sahneye çıktığımızda diğerlerinin de heyecanlı olduğunu gördük içimize bir özgüven geldi. Güzelce sunumumuzu yaptık. Kazananın belli olacağı zamana kalbimiz küt küt atıyordu. 3. Olan kişiler sırasıyla:

3 . Kerem , Feyzi

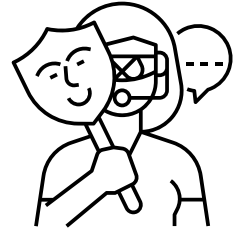
2 . Faysal, Koray

Ve 1. Olan kişiler:

MERT, FAHRETTİN BALRAENN!

Son

FAHRETTİN TUĞRUL TETİK
MERT DEMİR
6/G

Ne Ekersen Onu Biçersin

Merhaba ben Ahmet küçük bir kasabada yaşıyorum. Babam çiftçilikle uğraşıyor ve İstanbul da yaşayan Hayri Amca her ay babamdan çok yüklü teslimatlar satın alıyor. Her ay düzenli olarak malları sahibine tartarak teslim eder. Bugün malları tartarken eksik tarttığını fark ettim.

Babam bunu birkaç kez daha yapınca ona neden eksik tarttığını sordum. Babam ise bazı zamanlar yalan söylemelisin oğlum dedi. Ben ise bu söylediklerinden hiçbir şey anlamadım. Teslimat günü geldiğinde Hayri amcaya babamın yaptıklarını ona tam anlatmak üzereyken babam araya girdi ve olayı toparladı. Beni de sıkıca tembihledi. Teslimat gününe 2 hafta kala babamdan bana erik almasını istedim. O ise köyümüzde yetişmediğini ancak Hayri amcanın teslimat günü bana İstanbul dan erik getirebileceğini söyledi. Bu habere çok sevinmiştim heyecanla teslimat gününü bekliyordum. Teslimat günü geldiğinde babamın ilk yaptığı iş Hayri amcanın getirdiği erikleri tartmak oldu ve eriklerin eksik olduğunu fark etti. Bunu fark eden babam Hayri amcaya çok kızdı. Hayri amca babamın sözünü özür dileyerek kesti ve getirdiği eriklerin yolda kendisine sattığı üzüme göre tarttığını söyleyince babam çok mahcup oldu. Babam Hayri amcadan bir çok kez özür diledi. Hayri amca bu olaya çok üzüldüğünü ve babamı bir daha böyle bir şey yapmayacağı sözünü alarak onu affetti. Ve babama hayatı boyunca unutmaması gereken bir söz söyledi.

Ve dedi ki “ Ne Ekersen Onu Biçersin “ oğlum dedi.

MUSAB BERAT TAŞMIŞ

5/G

Peri Ailesi

Bir sonbahar sabahıdır .Nevşehir'in Kaymaklı kasabasında yaşayan Peri Ailesi .Durumları pek iyi olmayan bir ailedir.Bu ailenin fertleri Salih Bey,Ceyda Hanım ve 8 yaşındaki kızları İrem'dir.Salih Bey Nevşehirde ki tarlalarda ırgatlık yapmaktadır.Ceyda Hanım da birkaç eve temizliğe gitmektedir.Birgün İrem okuldan eve gelir ve annesinin işe gitmediğini görür ve mutluluktan neredeyse havaya uçacaktır.Çünkü ne annesini nede babasını doğru düzgün görememektedir.Buyüzden annesinin işe gitmemesine bu kadar sevinmiştir.Annesine sorar;Anne sen normalde bugün işe giderdin neden gitmedin?Annesi İrem'e cevap verir.-Kızım ben bugün işe hasta olduğum için gidemedim,der.İrem korkmaya başlar ve gözleri dolar. Bunu gören Ceyda Hanım onu sakinleştirir ve hastalığının önemli olmadığını biraz dinlenirse iyileşeceğini söyler.Bunu duyan İrem sakinleşir ve ders çalışmak için odasına gider.Birkaç saat sonra odasından çıkar ve sofrayı kurmada annesine yardım eder.O sırada babası isten gelir.Yine her zaman ki gibi heryeri sırlı sıklam olmuştur .İrem babasını nesnelerin babacığım günün nasıl geçti diye sorar.Babası cevap verir iyi kızım sağ ol der.Yemeği yerler ve herkes odasına gider ve uyurlar.Ertesi gün İrem'in okulu yoktur.Annesi yine işe gitmemiştir ve yataktan kalkamaz haldedir

Babası bugün işe öğlen gidecektir.Babasını ağlayarak yataktan kaldırır ve annesinin durumunun kötü olduğunu anlatır .Salih Bey İrem'i Muhtar Beylere bırakır ve Muhtar Beyin arabasını ödünç alır.Salih Bey Ceyda Hanımı merkezdeki devlet hastahanesine götürürve doktorlar Ceyda Hanıma kanser teşhisi koyarlar ve yoğun bakıma alırlar kanseri 4.evrededir.Salih Bey annesinin durumunu uygun bir dille İrem'e anlatır.İrem annesinin yanına gitmek ister ve babasıda onu kıramayıp götürür.Doktor Ceyda Hanımın durumunun kritik olduğunu söyler ve özel hastahannede tedavi görmesi gerektiğini söyler .Salih Beyin özel hastahaneye yetecek parası yoktur.Aklına küs olduğu babası gelir o zengin bir iş adamıdır .Babasıyla annesi öldüğünde başka bir kadın ile evlendiği için küsmüştür.Babasının yanına İstanbul'a gider ve durumunu anlatır.Babası iyi bir insandır ve ona yardım eder.Salih Bey Nevşehir'den karısını ve kızını özel bir araç ile İstanbul'a getirir.Salih Bey babasının şirketinin başına geçer.Ceyda Hanımda bu süre zarfında özel bir hastahannede 3 Ay boyunca tedavi görür ve 2 Ay sonra tamamen iyileşir ve taburcu olur.İrem ve dedesi Ceyda Hanım geleceği için evi süslerler .Ceyda Hanım içeriye girer girmez İrem annesinin boynuna atlar ve doya doya sarılır.Ceyda Hanım, Salih Beyin babasının elini öper ve artık burada yaşayacaklardır.Ve artık hiç ayrılmayan çok ama çok mutlu bir aile olurlar.

EBRAL CANSU YETİMOVA 8E

Uçan Tavuk

Bir gün 2 yakın arkadaş ormanda gezinirken bir kadın önlerine çıkmış ve onları uçan tavuk yemeğe davet etmiş kızlar çok aç olduklarından kabul etmişler. Kadın evi çok garipmiş evin siyah duvarları, duvarlarda örümcek ağları ve aşağı inen bir merdiven varmış.

Kızlar evi incelerken kadın gür bir kahkaha atmış ve otursanıza be şu koltuğa demiş, kızlar korka korka oturmuşlar kadın sofrayı kurup geliyorum demiş ve ortadan kaybolmuş aradan çok kısa bir süre geçmiş ve kadın içeriden yemek hazır hadi gelin diye bağırmış kızlar ne kadar hızlı olduğunu düşünüp sofraya oturmuşlar sofraya çok güzel gözükiyormuş hızlıca tavuğu yemişler fakat tavuğun tadı çok garipmiş hemen yüzlerini ekşitmişler. Bunu gören kadın yemeğimi beğenmediniz mi diye sormuş kızlardan biri alınmayın ama tadı biraz garip demiş diğer kız ise başını sallayıp onay vermiş kadın bağırp nasıl beğenmesiniz deyip kızları bir hareketle havaya kaldırmış ve o garip merdivenlerden aşağı indirmiş ve karanlık bir odaya götürmüş.

Kadın kızlardan birini tavuğa diğerini masaya çevirmiş masayı alıp mutfığa koymuş tavuk hala aşağıdaymış bir anda kapı çalmış içeri 2 tane oğlan girmiş kadın onları salona almış ve size tavuk ikram edeyim demiş ve gene hızlıca ortadan kaybolmuş kadın mutfaktan yemek hazır diye bağırmış erkekler tok olduklarını eşek yediklerini söylemiş kadın odadan çıktığında tavuk güzel bir kadına dönüşmüş ve masanın arkadaşı olduğunu söylemiş 2 kızı da kurtarmışlar o sırada büyücü kadın içeri girmiş oğlanlardan biri diğer masada duran bıçağı almış ve büyücüyü öldürmüşler ve çok yakın 4 arkadaş olmuşlar

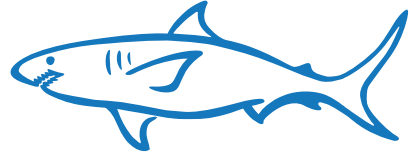

Büyücü Karılar

Bir gün 2 erkek arkadaş ormana gezmeye çıkmışlar. Bir deve görmüşler tam deveyi öldürücekken deve örümceğe dönüşmüş. Çocuklar kaçana kadar birinin kolunu birinin bacağına ısırmış. Çocuklar zar zor eve gitmişler. Birinin adı Emir diğerinin adı Ege'ymiş. Ege'nin 2 tane annesi varmış. Annelerinden bir tanesi büyücüyümüş. Büyücü olan annesi diğer annesiyle ayrılсын diye kocasından gizli büyüler yaparmış. Ve bunlar bir gün ayrılmışlar. Büyücü anne Ege'yi hiç sevmemiş. Ve Ege'ye büyü yapma kararı almış.

Düşünmüş taşınmış ve aklına bir fikir gelmiş. Ege'nin bacağındaki örümcek yarasını görmüş. Gitmiş ve kocasına şöyle demiş; çocuğunun bacağında örümcek yarası var bu çocuk canı bu çocuğu evden atalım demiş. Kocasını da karısını çok sevdiği için tamam demiş ve Ege'yi evden atmışlar. Ege'nin gidebilecek tek yeri varmış orası da Emir'in eviymiş biraz çekiniyormuş. Ve gitmeme kararı almış. Birkaç gün yetebilecek bir erzağı varmış. Ormanda gezerken karşısına bir ayı çıkmış. İlk başta çok korkmuş sonradan anlamış ki ayı dost canlısıymış. Bunlar en yakın arkadaş olmuşlar. Aradan birkaç gün geçmiş ve erzağı bitmiş. Emir'in yanına gitme kararı almış. Emir'in yanına gitmiş ve olanları anlatmış Emir bu duruma çok üzülmüş. Karınları acıkmış ve uçan eşek yemişler. Sonradan ormana çıkmışlar orman onlara iyi gelirmiş. Biraz yürüdükten sonra karşılarında bir ev çıkmış. Eve girmişler ev siyah duvarlı örümcek ağı bir evmiş büyücü karının eviymiş. Büyücü karı uçan tavuk ikram etmiş. Emire Ege tokuz deyip yememişler. Odada bir masa bir de tavuk varmış. Tavuk bir anda güzel genç bri kıza dönüşmüş. Emir bunu görmüş ve hemen kızı kurtarmışlar. Kız masanın arkadaşı olduğunu söylemiş. Ve diğer kızı da kurtarmışlar. O sırada büyücü karı mutfaktaymış. Büyücü karı gelmiş.Masanın üzerinde bir bıçak varmış. Ege hemen bıçağı almış ve büyücü karıyı öldürmüş. Ve tanışıp 4 yakın arkadaş olmuşlar

Yalancı Megalodon

Bir zamanlar iki kız kardeş varmış. Çok fakirlermiş. Aslında anne ve babalarının parası çokmuş. Ama kızları evlatlıklarmış. Onlara kötü davranıp hizmetçi gibi davranıyorlarmış. Bu kızlar okumak için çok çaba gösteriyorlarmış. Ama ne zaman ellerine kitap alsalar “çay getir, o kitabı da elinden bırak” diyorlmuş babaları. Sonra çocukların okul vakti gelmiş, bir hafta geçmiş. Kapıya adam gelmiş, eğer çocukları okula göndermezlerse para cezası vereceklerini söylemiş.

Bunun üzerine paragöz adam mecbur kalmış. Ödev yaptırmıyor, kitap okutmuyormuş. Kızlar büyümüş, ergenlik çağına geldiklerinde bu zulümden kurtulmak ve okumak için evden kaçmışlar ve ışıklardan ağaçlardan ev yapmışlar. Bir kere yıkılmış, iki kere yıkılmış, üç kere dört kere derken vazgeçemedikleri için tekrar tekrar denedikleri için aniden bir köpek belirmiş ve konuşuyormuş. Bu köpek şöyle demiş; siz pes etmediniz ben de size ödül olarak yardım edeceğim. Köpek yıkılan odun parçalarının etrafında 3 kere dönmüş ve ortaya harika bir ev çıkmış, köpeğin adını da Max koymuşlar. Max onlara eğitim veriyor derslerinde iyi olmalarını sağlıyormuş. Evin ve okulun masrafları

hiç çıkmıyormuş, çünkü Max sihir yapmış bu sihir ne zaman bir şey bitse ya da eksilse tekrar oluşturuyormuş yani masraflara hiç para vermiyorlarmış.

Kızlar okulda bir arkadaş edinmişler o bir yalancıymış ama bunu bilmiyorlarmış. Onlarla aynı kaderi yaşadığını düşünmüş ancak o bir insan kılığına girmiş megalodonmuş. Bu megalodon insanlar bir olunca yenilmiş. Bir gün kardeşler karar vermiş onu da evlerine almışlar sonra birkaç gün beraber yaşamışlar, sonra megalodon yani o kız kardeşleri çok kıskanmış ve megalodon olmuş. Max kızları kurtarmak için önlerine atlamış ve bir bacağı yem olmuş sonra hepsi bir olmuş, hepsi Bir olduğu için megalodon yenilmiş onu evden atmışlar ilk iş max'ın büyücüsünün yanına gitmişler. Büyü ile ayağı geri gelmiş, sonra kızlar avukat olmuşlar aynı büroda çalışmış ve dünyanın en iyi avukatlarından olmuşlar. Annelerinin başı beladaymış birini, öldürmüş. Ama kızlar ona yardım etmemişler ve Max ile kızlar mutlu mesut yaşamışlar.

Uzaydan Mektup

Selam ben bir uzaylıyım uzayda yaşıyorum.Adım Corç uzayda ailemle birlikte yaşıyorum yani uzay dediğim boşlukta değil yani üç tane evimiz var biri Marst'a biri Merkür'de biri Venüs'te .Venüsü yazlık olarak kullanıyoruz çünkü çok sıcak siz insanlar sizi bilmediğimizi mi sanıyorsunuz evet tabiki de biliyoruz.

Bizim teknolojimiz o kadar ilerde ki size ihtiyacımız olmadığı için sizin yanınıza gelmiyoruz ama aslında arada bir aya gidiyoruz biz sizi görüyoruz ama siz bizi göremiyorsunuz çünkü pelerinimizin altına giriyoruz neden saklanıyorsunuz diye sormayın çünkü uzaylılar tam bir psikopattır.Yaşadığımız mahallede 7 tane akıl hastanesi var siz düşünün ve bu arada artık ailemle yaşayamıyorum.Çünkü ben de akıl hastanesindeyim sebebi ise her gördüğüm taşı uzaylıların camına atıyorum her gördüğüm lastikle sapan yapıp kuşları taşıyorum uzaylılara zarar veriyor.

Bazen de hayali kedimle konuşuyorum ama bu çok saçma .bir uzaylı bunları hak etmez ve bu arada sizce bu mektubu nasıl gönderdim postaya atamadığım için bu mektubu gizlice evden getirdiğim mandala takıp dünyaya attım..Haha çünkü ben bir deliyim.Bu akıl hastanesinde canım sıkılıyor hastane ağzına kadar dolu ama fazla arkadaşım yok şu an yanımdaki tek arkadaşım la tiktok çekiyoruz.birazdan da Cellat 36 izleyeceğiz.ve bu arada kim sizi kandırıyor ya...Yoksa o roketleriyle gelen Nasa mı ?.. O fotoğraflar var ya Dünya ,Mars bilmem ne falan onlar fotoşop .Dünya üçgen.

Ben de bu mektubu bulan kızım.Ya bu cidden gerçek mi?.. Büyük ihtimalle gerçek çünkü bunu yollayan manyak uzaylı cadıdır.. İçine bir tane normal boyutta bir baş kadar yıldız koymuş yapay gece lambası almama gerek kalmadı.Ben de bu mektubu polise götürdüm şu an müzede sergileniyor.Müze Ankara'da . Gitmeyi unutmayın...

HAVVA NUR ERBAY 7/C

Yaralı Güvercin

Selam. Benim ismim Ömer 5 sınıfa gidiyorum ben güvercinleri çok severim ama kardeşim Hakan güvercinleri hiç sevmez Neyse bir gün kardeşim Hakan ile birlikte okuldan geldik ve üzerimi değiştirip top oynamaya arkadaşlarımla Yanına gidecektim yolda yürüyordum bir de ne göreyim kedi bir güvercinin kanadını pençesi ile kesmiş hemen güvercinin yanına gittim kanadında kesik olduğunu gördüm ben o güvercini orada bırakamam aklıma bir fikir geldi biraz ileride bir orman vardı ona oraya bir yuva yapabilirdim ve ormana gittim başladım çalılık toplamaya neyse aradan 2 saat geçti ve yuvayı yaptım sonunda güvercini yuvaya koydum Daha sonra eve gittim ve eve geç kaldığım için annem ve babam kızdılar ve yatağıma gidip yattım ertesi gün okuldan geldikten sonra gidip ona yemek ve su götürdüm ve bu süreç iki ay sürdü Daha sonra ben güvercine çok bağlanmıştım ve ona bizim bahçemizde kalacak bir yuva yapmak istiyordum ve bu fikri ve süreci aileme anlattım ailem kesinlikle olmaz dediler Ben bu konuda ısrarlıydım ve karar verdim Bizim bahçeye yuva yapacağım ve yuvayı yaptım Eve geldim yattım kalktım güvercinin yanına gittim Bir de ne göreyim kardeşim Hakan yuvayı yıkmış güvercin de gitmiş ve öfke ile Hakan'ın yanına gittim ve ona kızdım ben Hakan'a kızdığım için ailem de bana kızdı ve odama gidip sinirden ağladım Bunu gören Annem çok üzülmüştü ve ertesi gün oldu ailem bu duruma çok üzüldüğü için tamam dediler git o güvercini bul buraya getir ve 5-6 Gün Aradım Taradım yok Ben çok üzüldüm ve eve gittim benim ertesi gün doğum günümüdü ve ertesi gün oldu Ben çok üzgün olduğum için doğum günümün kutlanmasını istemedim ve akşam oldu Hakan Benim odama geldi elinde bir şey vardı ama göremiyordum Daha sonra Hakan dedi ki abi seni üzdüğüm için özür dilerim ve arkasından güvercini çıkardı çok mutlu oldum ve Hakan'a sarıldım ve doğum günümü ve aradan 3 gün geçti ve ben bu güvercine isim koymayı düşündüm ve buldum ismi Vefa olmalıydı Vefa'yı çok sevdim bugüne kadar Ama bugün Vefa vefat etti...

DUHAN AZİZ TAN 7/C

Bir Peri Masalı

Merhaba arkadaşlar ben Jale 8 yaşındayım 3.sınıfa gidiyorum. Her zaman perilere bir merakım var. Benim kalemim, silgim ,çantam ,çoğu tişörtüm hatta odamda bile peri çıkartmaları var. Bazen düşünüyorum peri olsaydım ne olurdu? Nasıl hissederdim merak ediyorum. Bu gün rüyama bir peri girdi bana karmakarışık sayılar söyledi ve uyandım. Hemen sayıları en sevdiğim perili defterime yazdım. Sayılar şu şekildeydi “1,7,0,9,2” bu sayılar ne işe yarıyordu anlamıyordum. Tüm gün düşündüm ama sayıların ne işe yaradığını kafamda kuramadım. Acaba bu sayıların bir anlamı yok mu? Yoksa ben mi çözemiyorum.Bu olaydan aylar geçti annem bana yeni gardırop aldı açtığımda normaldi ama tahtaların

arasında küçük bir metal parçası çıktı. Onu çektiğimde bir kontrol paneli çıktı benden bir şifre istiyordu en çok koyulan bilgisayar şifrelerini teker teker denedim ama açılmadı. O anda aklıma rüyamda gördüğüm sayılar geldi. Ama hatırlayamıyordum dur bir dakika ben perili defterime yazmıştım ama o defteri geri dönüşüm kutuma atmıştım. Saatlerce kağıtları karıştırdım en sonunda defteri buldum sayıları doğru bir şekilde kodladım ve bir portal açıldı hemen içine girdim çok acı vericiydi bir anlık canım yanmıştı bir dakika ben neden havadaydım. Kollarıma bacaklarıma baktım ben peri olmuştum. Bu diyardaki şeyler pamuk şekerden yapılmıştı. İlk bir yıl çok eğlenceliydi benden başka perilerde vardı onlarda gardıroptan geldiklerini söylediler. Artık günler çok sıkıcıydı eve gitmek istiyordum ama diğer perilere sorduğumda sessizlik galiba onlarda bilmiyorlardı. Keşke hep insan kalsaydım diye ağlamaya başladım nede olsa bende çocuktum. Aradan yıllar geçti ve portal odasını buldum ama gardiyanlar vardı. Aklıma dış perisi kılığına girmek geldi sanki dış toplamaya gidiyormuş gibi ve işe yaradı eve gelmişim. Ama bizim perilere çok üzülmişim ve onlara bir mektup bıraktım mektupta kaçma şeklim yazıyordu. Neyse şimdi ben yokken ne kadar zaman geçmiş öğrenmeliydim. O anda annem “Kızım hadi çabuk hazırlan okula geç kalacaksın” dedi ve şok oldum sadece 1,2 dakika arası bir süre geçmiş oysaki ben yıllarca orda kaldım.

AYCAN BEKTAŞ 7/C

Merhamet

Bir zamanlar bir tane kız varmış.Kız bir gün işe giderken yolda bir tane yavru kedi görmüş,ve kız yavru kedi'ye çok üzölmüş çünkü yavru kedi hem bir deri bir kemik kalmış hem de sokak'ta yaşıyormuş ve kız yavru kedi'yi sahiplenmeye karar vermiş ve yavru kedi'yi kendi çalıştığı veterinerliğe götürmüş.Sonra kız'ın çalıştığı veterinerlikte yavru kediye aşısını kendi yapıp,veterinerlikten yavru kedi'nin ihtiyaçlarını alıp eve gitmişler.Evde ilk önce yavru kedi bir deri bir kemik kaldığı için yavru kedi'nin karnını doyurmuş.Yavru kedi'yi yemek yedirdik'ten sonra kız yavru kedi'yi güzelce yıkamış.İlk zamanlar yavru kedi biraz hırçın , biz huysuz ,biraz insanlardan uzak,biraz'da yıkanmayı sevmezdi.

İlk gün veterinerliğe gittiğinde kedilere saldırmaya çalışırdı ve ilk eve gittiğinde etrafı yıkıp döküyordu.Ama biraz eğittikten sonra , veterinerliğe gittiğinde kedilere saldırmayıp tam tersine oyun oynarlardı,eve geldiğimizde etrafı yıkıp dökmek yerine hemen mama kabının yanına giderdi ve yemek yemeği beklerdi.Bir kaç ay sonra iri bir kedi oldu ve hırçın huyları ve huysuz huyları gitti.Sonra zaman geçtikçe kedi kızın evcil hayvanı değil ev arkadaşı oldu.

NİSANUR İNAN 7/C

Hayatını Yaşayamayan Köpek

Günlerden bir gün , bir çocuk ormanda geziyormuş. Çalılığın arasından yavru köpek sesi geliyormuş ve çocuk köpeğin yanına gitmiş. Çocuk annesine ben bu köpeği sahiplenmek istiyorum demiş ve ormandan çıkıp eve varmışlar.Köpeği yıkamışlar sonra sıra ad koymaya gelmiş .Annesi Boncuk olsun demiş babası Zeyno kendisi ise adını Dost koymuş ve o köpek büyümüş 2 yaşına gelmiş.Bir gün köpeği gezdirirken bir adam gelmiş köpeği gezdirebilir miyim diye sormuş o da olur ama yanımda gezdir sonra bana ver demiş... O adamın da eskiden bir köpeği varmış ama o köpek trafik kazasında ölmüş o an aklına gelmiş. Sonra çocuk köpeğini almış eve doğru yürümüşler .Ertesi gün yine gezdirmeye çıkmış fakat elinden gezdirirken köpeği elinden kaçırmış ve o köpeğe araba çarpmış .Hemen o aracın sahibi çocuğu da alıp köpeği veterinerine götürmüştü. Köpek hayatını kaybetmiş. Çocuk çarpan adamdan şikayetçi olmuş ve davayı kazanmışlar .Ve hayatlarına devam etmişler.

BUĞRA İLMİK 7/C

BERMUDA ŞEYTAN ÜÇGENİ

GBK : Gazete Bakanlığı Kurumu

29 Kasım 1925 yılında keşfedilmiş bermuda şeytan üçgeninin karmaşık bir hikayesi vardır. İlk vaka ise ilk keşfedildiğinde yaşandı. Bu vaka "Kayıp bir gemi" vakasıydı. Geminin ismi SS Cotopaxi gemisidi, içinde 30 mürettebatıyla beraber 96 yıl önce Bermuda Şeytan Üçgeninde kayboldu. Krist Of Colomb's'da Bermuda Şeytan Üçgeninde eskiden Bir takım insan üstü olayların gerçekleştiği efsaneler söyleniyordu. Bu olaydan 96 yıl sonra aynı saat aynı ay ve aynı gün gece 03:00'da televizyonlar son sesi kendi kendi açıldı. Sese uyanan ABD vatandaşları sesin nereden geldiğini ararken gözleri televizyondaki habere kilitlendi. Bu haber ise Bermuda Şeytan Üçgeni ile alakalıydı. Haber aynı haberdirdi 30 mürettebatlı SS Ocean gemisi batmıştı. Televizyon başındaki gazeteci William elderson Bermuda Şeytan üçgenini araştırmak için görevlendirildi. William elderson Bermuda şeytan üçgenin gitmeye hazırlanıyordu. GBK başkanı Martin Christian william'ı yakından tanımak için yanına davet etti. Martin william'a ; Merhaba William ben Martin Christian ; Memnun oldum bende William elderson; Bak William bu görev imkansız bir görev; Biliyorum ama benim yapacağım şey 1km gerisinde durarak fotoğraf çekmek çektiğimde geri dönücem zaten; Bak beni anlamıyorsun orda 1km geride dursanda orda manyetik bir alan seni içe çeker ve ordaki olanüstü varlıkları gözünle ve kamera ile görebilirsin. ama fotoğrafı çektiğinde onlar gözükmeyecek. çünkü orda görünmez bir duvar çektiklerini göstermediğini anlatıyorum ama orda asık bir kapı var. O kapı'yı bulabilirsen (1) o olayları kanıtlayabilirsin

Beni anladığını umuyorum;Evet anladım ama o kapı'yı bulmam imkansız efendim;Bunu biliyorum William.Bu görevi yapabileceğini bildiğimiz için seni seçtik.Tamamdır efendim.Perşembe günü William 4 gemi 350 paralı asker 70 serbest dalışçı 5 dalışçı 10 özel helikopter 3 tane iniş gemisi ile beraber 465 mürettebat ile yola çıktılar.3 gün süren yolculuktan sonra Bermuda Şeytan Üçgenine vardılar.3 günün sonunda yorulmuş olan 464 mürettebat uykuya daldı.Tek uyanık kalan william'dı.william ana güvertede hava almaya çıkmışken olaylar başlamıştı.Deniz'in altından baloncuk ve sesler gelmeye başladı.Bunun ne olduğunu bilmiyordu.Dalgıç köstümünü giyip ölümüne dalış yaptı.464 mürettebatın 1 saat süren uykusu bitmişti.GBK başkanı Martin william'a telefon çağrısı gönderdi.Mürettebattaki Baş Amiral Jonathan Pryce William yerine telefonu açar.Başkan Baş Amiral william'a vermesini söyledi.William'ın kamerasına gitti.Kamaraya giden Amiral Jonathan william'ı göremeyince Dalgıç şefi Kate Winslet arama kurtarma çalışması başlattı.3 saat süren arama kurtarma çalışmasından sonra William'ı bulan Kate Winslet William'ın köpekbalıkları tarafından nasıl yenilmediğine şaşırıldı.William geri uyandığında ise ne olduğunu unutmuştu.Ve şaşkındı.Görevine devam eden William'ın başına kötü olaylar gelecekti...

(2)

6G

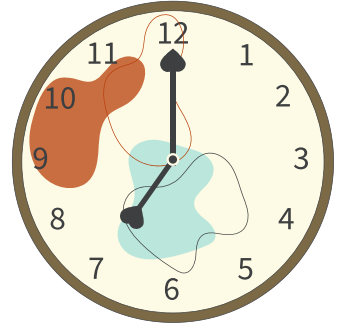
Berkant Hıdır

Tuğra Mert Tunalı

MAFYA BABASININ GEÇMİŞİ

• İsmet 9 yaşında küçük bir çocukmuş, annesi Zehra babası Mehmetmiş. İsmet'in babası kumar oynayan, alkol içen ve çok küfür eden bir adammış. Mehmet bey hergün İsmet'i döver karısının şiddet uygularmış. Mehmet bey İsmet'in annesini aldatırmış. Bir gün Zehra yani İsmet'in annesi babası gelmeden bir türkü eşliğinde İsmet'i uyutmuş ve kapısını kitleyip sarhoş kocasının yanına gitmiş ve Mehmet beye kumar oynama alkol içme diye nasihatlar veriyormuş. Mehmet bey ayağa kalkıp; sanane ulan sanane demiş ve Zehra hanımı boğmaya başlamış. İsmet bu sesleri duyunca çok korkmuş ve kapıyı açmaya çalışmış kapıyı açamamış ve kapının yanındaki sobanın üzerinde ki. Anahtarı görmüş ve kapıyı telaş halinde açmış ve karşısında annesinin cesetini görmüş. İsmet bir köşeye çekilmiş ve ağlamaya başlamış. Tabi bu sesleri komşularda duyup kapıya dayanmış ve polisi aramışlar. Polisler kapıyı kırmış ve Mehmet beyi hapishaneye, İsmet'i karakola, annesini ise mezara gömmüşler. Karakolda Mehmet Bey'in 2. Karısı yani Elmas hanımı bulmuşlar ve İsmet'i de Elmas hanıma vermişler. Elmas hanımın 3 çocuğu varmış. 1.'si otizmlili kız Eylül, 2.'si (ergen) Mehmet 3.'sü ise (ergen) Özcanmış. Eylül İsmet'in yaşlarında Özcan 14 yaşlarında Mehmet'te 13 yaşındaymış. Eylül İsmetle iyi anlaşmış fakat Özcan ile Mehmetle hiç iyi anlaşamazlarmış. İsmet'in birde anneannesi varmış oda yatalakmış. İsmet hergün ona bakarmış. Birgün Özcan itiraz edip İsmet'inde çalışmasını talep etmiş. Elmas hanım bu teklifi kabul etmiş. Öbürkü gün olunca Özcan ile Mehmet İsmet'i zorla yatağından kaldırıp işe götürmüş. Mehmetle Özcan tamirat ve tadilat işleri yapıyorlarmış. İsmet bu işlerden hiç anlamazmış. İsmet musluğu tamir etmeye çalışırken musluğu kırmış ve evin sahibi bunları evden kovmuş. Özcan ile Mehmet çok sinirlenmişler ve eve gitmişler. Elmas eve geç geldikleri için çok şaşırılmış ve Özcan olan biteni annesine anlatmış. İsmet'i bayıltana kadar dövmüşler. İsmet sabah kalktığı anda annesinin başı ucunda türkü söylediğini hayalini kurmuş ve çok ağlamış. Seneler yılları kovalamış ve İsmet çokkkkk güzel bir baba olmuş. Fakat delikanlı bir mafya olmuş ve bu olan biteni psikoloğa anlatmış.

Küçük Zaman Yolcusu

İki kardeş olan Kağan ve Metin, evlerinin bahçesinde oyun oynuyorlardı. Oyun oynadıkları sırada evin yanına bir kamyon yanaştı ve içinden 4 tane adam çıktı. Metin ve Kağan, şaşırılmış bir şekilde adamlara bakıyorlardı. Adamlar Metin ve Kağan'ın evine girince, Metin ve Kağan şaşırarak ve eve girdi. Adamlar eşyaları taşıırken, Kağan atıldı ve annesi Gülizar Hanım'a sordu:

-Neler oluyor anneciğim? Kim bu adamlar ? Neden eşyalarımızı alıyorlar?

-Bir şey yok Kağan üzülmeyin diye size söylemedik, taşıyoruz bu adamlar da eşyaları yeni evimize götürüyor.

-(Kağan ve Metin aynı anda ağlayarak) Peki ya arkadaşlarımız n'olacak? Yeni evimizde nasıl kendimize yeni arkadaşlar bulacağız?

-Elbet bulursunuz kendinize bir arkadaş, bunu kafaya takmayın. Hem yeni evimiz bu evden daha iyi. Hadi ,arabaya binin sizi yeni evimize götüreceğiz.

-(Aynı anda) Tamam anne.

Bu konuşmadan sonra anne Gülizar Hanım arabaya gitti ve ardından Kağan ve Metin de arabaya binip yeni evlerine doğru yol aldılar. Yeni eve geldiklerinde Kağan ve Metinin gözleri büyüdü ve "Çok güzelmiş," dediler. Ailecek arabadan çıktılar, baba Selim Bey " İşte yeni evimiz, nasıl gözüküyor çocuklar?" dedi ve Kağan ve Metin aynı anda "Çok güze(e)l !"

dediler ve Selim Bey " Haydi evi gezdireyim size." dedi ve eve girdiler. Ev çok büyük ve iki katlı bir evdi , Mutfak, dikdörtgen şeklinde, ortasında uzun bir tezgah olan bir mutfaktı. Çocuklar, eskiden aynı odada kalıyorlardı. Ama bu evde ise ikisinin yan yana farklı odaları var. Eski evde 1 salon, 1 mutfak, 2 oda, 1 misafir odası var iken, yeni evde 2 salon, 2 mutfak (birisi üst katta, diğeri alt katta), 3 tane oda, 1 tane misafir odası vardı. Gerçekten büyük bir evdi. Gülizar hanım, eve gelen eşyaları toparlarken, çocuklar ise kendilerine arkadaş arıyorlardı. Yaklaşık 7 gün sonra ev tamamen hazırды. Çocuklar mutluydu, Selim Bey ise yeni

işini beğenmişti. Kağan ve Metin, okulda kendilerine Eren diye bir arkadaş bulmuşlardı. Üçünün de en sevdiği ortak oyun, yeri kazıp eşya bulmaktı. Günlerden bir gün, Kağan yeri kazarken küçük bir sandık buldu. İçini açtığında içinde benzersiz bir saat vardı.

Kağan bu saati taktı, yanındaki tekerlekle uğraşırken kendini 1 gün önceki halinde gördü. Ve saate tekrar baktığında, saatin 1 gün önceyi gösterdiğini gördü ve heyecanlandı. Zamanı biraz ileriye aldığında yarınki olacak sınavı gördü ve öğretmeni cevap anahtarını verir vermez geçmişe gidip sınav kağıdına geçirdi. Sınavlar açıklandığında öğretmeni onu tebrik etti, önceki sınavdan aldığı yetmiş notunu yüze çıkarmıştı. Bütün sınavlarda böyle yapan Kağan, arada bir de yanlış yapıyordu. Kim sırrının öğrenilmesini ister ki? Yaptığı şey iyi bir şey değildi fakat Kağan bunu umursamadı. Çünkü artık okuldaki en popüler kişi Kağan'dı. Kağan, bir hata yaptığında zamanı geriye alarak hemen düzeltiyordu. Bu saati çok boşa harcıyordu. Kağan, zamanda her ileri veya geri gittiğinde akrep ve yelkovan küçülüyordu. Kağan bunu fazla takmamıştı. 2 yıl geldi çattı ve büyük sınav zamanı geldi. Akrep ve yelkovan da tel gibi olmuştu artık zar zor gözüktüyordu. Kağan zamanı belirleyip düğmeye tekrar bastığında zamanda ileriye gitmemişti. Bunu garipseyen Kağan saatte mi bir bozukluk var diye kontrol etti. Fakat artık akrep ve yelkovan yoktu. Test etmek için düğmeyle biraz oynayıp tuşa bastı ve birden bembeyaz bir odaya ışınladı, Önünde sadece bir zamanlayıcı vardı. Zamanı çok fazla boşa harcadığı için en sonunda zamanın içinde hapsolmuştu. Ve burada yapabildiği tek şey, önündeki zamanlayıcıyı bekleyip, hayata gözlerini yummaktı.

ŞİİRLER

Aklındaki ses

Aklındaki bu ses yankılanıyor.

Git gide daha çok artıyor.

Aklıma mı güvenmeliyim yoksa kalbime mi?

Aklındaki bu ses susmuyor.

Kafandaki bu ses yapmamam gereken şeyleri söylüyor.

“Artık dayanamıyorum” diyemem ben güçlü biri olmalıyım.

Duygular güçsüzlük demek.

Aklındaki bu ses kimseye güvenme diyor.

Sanırım doğru söylüyor.

Kim bilir nasıl biri çıkar?

İnsanlar gerçek yüzünü dışa yansıtmaz.

Aklındaki bu ses susmaz.

CEMRE BİLGİN

6/C

Uçurum

Koyu bir uçurum,
Dipsiz, bucaksız,
Sislerin ardından
O karanlık, koyu uçurum.

Aşılabilir mi?
Işık varabilir mi oraya?
Gün yüzü görür mü?
O karanlık, koyu uçurum.

Korkutucu endişe verici,
Bir o kadar da büyüleyici.
Karamsar ve karmaşık,
O karanlık koyu uçurum.

MİRAY YAMANER

6/C

EMEĞİ GEÇEN ÖĞRENCİLERİMİZE VE ÖĞRETMENLERİMİZE TEŞEKKÜR EDERİZ.

- BÜŞRA KAYA 5G
- MİRAY YAMANER 6C
- ZEYNEP ZENGİN 6C
- CEMRE ARİS 7G
- ŞEHİDE ZÜLEYHA GÜRKAN 8E
- ASYA KARAKOYUN 6G
- AZRA SÖNMEZ 6G
- MAYANUR GÜZELDERE 6G
- ZEYNEP UYSAL 6G
- ASEL IRMAK AKSOY
- FAHRETTİN TUĞRUL TETİK 6G
- MERT DEMİR 6G
- MUSAB BERAT TAŞMIŞ 5G
- EBRAL CANSU YETİMOVA 8E
- NEHİR OYMAK 7C
- AZRAGELGEÇ 7C
- RABİA ERGÜN 7C
- HAVVANUR ERBAY 7C
- DUHAN AZİZ TAN 7C
- AYCAN BEKTAŞ 7C
- NİSANUR İNAN 7C
- BUĞRA İLMİK 7C
- CEMRE BİLGİN 6C
- MUSTAFA KAYRA CENGİZ 7E
- NİLAY YILMAZ 6G
- BERKANT HİDİR 6G
- TUĞRA MERT TUNALI 6G

KOORDİNATÖR ÖĞRETMENLER:
ŞEBNEM ERGÜN
SEMA BAŞER